

ביואר בדרך אפשר

שפטורה, ועד לדין ותולכת באופן ש"אלו ולאלו דברי אלקים חיים¹⁵, המכינוי זיל אמרו שוגם כאשר קיימת מחלוקת הלכתית בין שתי דעתות (בעיקר בין תנאים ואמוראים), הרוי למרות שההלכה למשה נפסקת לפי אחת הדעות, כאמור של דבר שני תהי הדעתה מוגדרות כ"דברי אלקים חיסים", וכאנו הכוונה לומר שלא מדבר על לימוד עם מסקנות ברמה כזו, היינו של שתי דעתות, ללא הכרעה וכי נפסקה ההלכה בפועל אלא רקא "שעריים המציגים בהלכה", דהיינו פסק-דין שהלכה למשה בנסיבותו, שאז יודעים כיצד צריך לחקיקת להתייחס אופן הבורר של אותו דבר מסוים שעליינו היה הדבר, אם באופן של זפק ותעללה של הדבר הגשמי המסומים לשירושו ומוקומו (ברור כפישוטו) כי נפסקה ההלכה שהוא כשר ומותר באכילה (או בשימוש אחריו). בינוון שהלכה בבית-ההילל להקל ולתיר את הדבר שב דינם, והלכנו שאנו קשורי ואטדור בקהליפה כי בגין דברם אסורי שיאפשר לברור אוותם על ידי אכילה כי הם אסורים, כלומר קשורים ואחיזום בידי היקליה היא כוחות הסטרא-אהרא, הצד الآخر שכונגד צד הקדשה המכסה על הקדשה, שם שהקליפה מכסה את הפרי ריבול לעלות על-ידי האדם האוכל¹⁶, כי אושה ביהורו של דבר זה הוא באופן של דחיה, על-ידי זה שורשים ומוחיקים אותו בינוון שהלכה בבית-ההילל לאסור כו' את אכילת הדבר המסתומים עליונו דינם.

וזהו מעתה "שעריים מעלה המציגים בהלכה" לנגי בתי מדרשאות סתם, היתרון שבספקת ההלכה למשה ביחס לכל לימוד אחר טמא, נתן לעסוק בעבודת הבוררים, שゾחי פקלית ירידת הנשמה למטה.

ועומד לבירור נשלם רצון הבורא בענין הבוראים, שゾחי למדוד במסומים, למשל, מותר באכילה, אזי אפשר לאכול ולברור אותו, והוא נגנו לא רק לרנו חזון הענין שמדובר בהלכה, על-פי המבואר באגרת הקדש¹⁴ גודל מעלה בהלכה" (לא רק לנגי בתי גנוסיות, שהוא ענן הפלחה, אלא עוד יותר ולכן אותו ה-12) לא רק על בתי גנוסיות, שהוא ענן הפלחה, אלא (הענין ד"שעריים בהלכה" דוקא הוא להבין, מהי מעלה "שעריים המציגים בהלכה" הענין בתורה, אך הענין ולכאורה צויך להבין, מדי יובן על-פי המבואר באגרת הקדש¹⁴ גודל מעלה בהלכה" פסוקה, לברור הモתר והטהhor מהאסור והטמא, והוא נגנו לא רק למוד השקלאות, והוא ענן הפלחה, אלא גם לנגי בתי מדרשאות, והוא ענן הפלחה והוא גם לאלו דברי אלקים חיים¹⁵, אלא דוקא "שעריים המציגים בהלכה", בינוון שהלכה לא רק מותר מההורה, ומה התרונו ההלכה היא חלק מהתורה, ומה התרונו המיעוד של ההלכה לגבי שאר חלקי התורתו?

ביואר בדרך אפשר

1 שמיים, ועל פי התורה הוא מפריד את הטוב הרוחני (ニיצוחה הקדושה
2 שנמצאים בתחום הגשמיות) מהרע הרוחני **ועל-ידי** הבורר של הטוב המרע
3 מזוכרים מעדנים ומעלים אותו למקוֹדוּ ושרשו הרוחני העליון,
4 שאוהבי עבודה זו של עבודות הבירורים פקלית המתירה של ירידת
5 הנשמה למטה.
6 ג) ובזה יובן גם מה שפטות ומעלים אותו למקוֹדוּ ושרשו, שゾחי פקלית
7 (בתחלים מזמור פ¹²) אהב ירידת הנשמה למטה.
8 ה' שעריי ציון מכל משכנותה ג) ובהזאת יובן גם מה שפטות (בתחלים מזמור
9 יעקב, ואיתא על פסוק זה פ¹²) אהב ה' שעריי ציון מכל
10 המציגים בהלכה יותר מבתי גנוסיות זה בגמרא¹³, אהב ה'
11 גנוסיות ומפעלי מדרשאות", שעריים המציגים בהלכה מעלה
12 והיינו שאף שגדלה מעלה ומפעלי מדרשאות. והוא נגנו, שאף שגדלה מעלה בתי
13 בתי גנוסיות - ענן הפלחה, גנוסיות - ענן הפלחה, ובתי מדרשאות - ענן
14 ובתי מדרשאות - ענן התורה, ענן הפלחה, ענן הפלחה, ענן
15 ומובן שגם אותו ה-12 לא רק על בתי גנוסיות, שהוא ענן הפלחה, אלא
16 מקום הענין ד"שעריים בהלכה" הוא מעלה עוד יותר. וכךורה צריך
17 המציגים בהלכה" דוקא הוא להבין, מהי מעלה "שעריים המציגים בהלכה"
18 גנוסיות, שהוא ענן הפלחה, ענן הפלחה, ענן הפלחה, אלא
19 גנוסיות, שהוא ענן הפלחה, ענן הפלחה, ענן הפלחה, ענן הפלחה, ענן הפלחה
20 אהב במיוחד.
21 גם על בתי מדרשאות, שהוא ענן הפלחה. אף הענין
22 ולכאורה צויך להבין, מדי יובן על-פי המבואר באגרת הקדש¹⁴ גודל מעלה
23 בענין שעריים המציגים בהלכה" (לא רק לנגי בתי
24 גנוסיות, שהוא ענן הפלחה, ענן הפלחה, ענן הפלחה, ענן הפלחה, ענן הפלחה
25 אלא) גם לנגי בתי מדרשאות, והוא ענן הפלחה והוא גם
26 שהוא ענן הפלחה והוא גם לאלו דברי אלקים חיים¹⁵, אלא דוקא "שעריים
27 המציגים בהלכה", בינוון שהלכה לא רק מותר מההורה, ומה התרונו
28 המיעוד של ההלכה לגבי שאר חלקי התורתו?
29
30 א) הענין יובן על-פי המבואר ב-¹⁴ שבסדר התניא
31 ב-אגרת הקדש¹⁴ לרנו חזון גודל מעלה בירור
32 להלכה פסוקה, הסקת מסקנה
33 והוא יכול לעלות על ידי האדים האוכל צו', או באופן
34 בירור הלכה למשה מתוך סוגיא ברורה הלכה למשה מתוך סוגיא
35 מוככבה, מתוך מטרה לברר המותר והטהhor מהאסור והטמא, שכן
36 רק לאחר בירור ההלכה למשה, רק לאחר בירור ההלכה למשה, רק לאחר בירור ההלכה
37 והקביעה מה מותר ומה אסור מה טהור והקביעה מה מותר ומה אסור מה טהור
38 ומה טמא, נתן לעסוק בעבודת הבוררים, שゾחי פקלית ירידת הנשמה למטה.
39 הבירורים לאחר שידעו האם מאכל
40 מוסומים, למשל, מותר באכילה, אזי אפשר לאכול ולברור אותו, והוא נגנו לא רק
41 להלכה, הקובל וمبرור בצורה החליטה מה אסור וkosher, ומה מותר
42 למדוד השקללאו-טוריא (ארמית, מילולית: שקללאו – למדוד את משקלם
43 של הדברים, טרייא – לזרוק, להשליך. והמשמעות היא) משאותם וдинן

(12) פסוק ב. - ה Kapoorיטל המתאים במספר שנותו של בעל השמה והגואלה החל מ"ב תמו השთא (ראה סה"מ י"א ניסן ח"א ע' 1 ואילך). וראה גם לקמן פ"ה. (13) ברכות ח, א. (14) סכ"ו (קמד, ב). (15) עירובין יג, ב.